

1744, 26.

27

LECTORI BENEVOLO

S. P. D.

D. IOHANNES FLORENS

RIVINVS

C O D. P. P.

*de pnelatione expensarum iudicialium et
curatoris litij in concursu creditorum 77.*

LECTORI BENIVOLO

S. P.

D. IOHANNES FLORENS

RIVINVS

COD. P. P.

Moto concursu, expensae iudiciales ac salaria
 curatorum litis et bonorum, et in vniuersum
 ea, quae ad communem totius concursus
 vtilitatem promouendam, aut ad custodiam
 et conseruationem bonorum ipsiusque massae diuidendae
 necessario erogantur, iure prioritatis gaudent, et ipsis in
 prima statim classe locus assignatur, idque optimo iure pro-
 pter vtilitatem publicam. Aequum enim est, vt omnium
 contributione farciatur, quod pro omnibus datum est *L. 1.
 π. de Lege Rhod. de iactu.* Equidem horum sumtuum in
 veteri Ordinatione Processus Saxonici Electoralis nulla no-
 minatim facta mentio; constanti tamen et perpetua obser-
 uantia et stylo Collegiorum Saxoniorum inualuit, vt in
 frontispicio sententiae designatoriae commemorari et eo-
 rundem detractionem iure fieri, pronunciari soleat. At
 non generaliter ex corpore et substantia bonorum obaerati
 praecipiantur, sed singulis creditoribus, quatenus percipiunt,
 pro rata detrahuntur. vid. *Enunc. nostr. ad O. P. Tit. XLII.
 En. 1.* quod et in *reuisa et emend. Ord. Pr. dict. tit. §. 1.* ex-
 pressa sanctione stabilitum, licet saepius iudices et actuarios
 regulas arithmeticae proportionis in distributione facienda
 et ducendo calculo negligere videas. Extra Saxoniam, ana-
 logiae iuris communis magis conuenire credimus, si detra-
 ctionem prius fieri debere statuamus antequam creditori-
 bus quidquam assignetur, neque cuiilibet creditorum perci-
 pientium creditum, deminutione aliqua sumtuum nomine
 facta, minuamus. Leges ciuiles heredi, qui beneficio in-
 uentarii creditoribus hereditariis respondet indulgent, vt
 quicquid in confessionem inuentarii, vel in alias necessarias
 causas hereditatis sese persoluisse approbauerit, subducat.
L. 22. §. 9. C. de Iur. delib. et iuxta *L. 8. π. depos.* sumtus cau-
 sa, qui necessario factus est, semper praecedere, et deducto
 eo bonorum calculus duci debet, quo facto demum reli-
 qua

IV

qua bona debitoris patrimonium esse incipiunt. Sane illi creditores, quibus iura priuilegium et prioritatem tribuunt, vel qui sibi hypotheca prospexerunt, nullam pati deminutionem, nec quidquam ad infirmiore iure gaudentes, qui fortasse non satis prouide crediderunt, et personae saltem fidem elegerunt, transmitters debent, nec aequum est remotiores partem capere nisi prius anterioribus plene satisfactum conf. DN. DE LEYSER *Med. ad Pand. Spec. CCCCLXXXI. Med. V.* Nec mouet, quod contraria sententia admiffa, ad plures numero creditores solutio pertingat, nam laudandus est is, qui vigilando conditionem suam meliorem reddere satagit, *L. 24. ff. quae in fraud. cred.* Sentiat igitur praemium suae sollicitudinis, et totum percipiat debiti, de quo toto conseruando et tute ponendo sollicitus fuit. Quo loco ex iusta indignatione monendum, quod iudices, imprimis temporarii illi, qui ex contractu locationis conductionis iurisdictionem alienam exercent, concursus saepius sine causa excitent, et quo diutius sportulas ex eorum protractione corradant, et ex spoliis ac ruinis aliorum iniquum lucrum capiant, mirificas artes excogitent quibus iudicia haec vniuersalia, ipsis adeo proficua, fere in infinita tempora extendunt, inque eo solatium quaerunt, quod socios iniquitatis habeant in curatoribus litis et bonorum, qui sub specie praestiti iuramenti, in protrahendis concursibus auxiliatrices porrigunt manus, et variis excogitatis machinis pro amplianda massa, quam tamen magis diripiunt pro viribus laborant, vt causam perpetuam habeat concursus, et spiret nunquam expiret. Sic vulturum instar, tanquam in praedam conuolant, et si non omnem massam tamen praecipuam absorbent. Imo quandoque expensas in alia causa vel ante motum concursum intuitu debitoris erogatas, vel etiam sumtus itineris, si non eodem in loco quo iurisdictione concredita exercenda est, domicilium habent, illis, qui iure prioritatis locati, miscent. Quare vtrosque monendos censuit

fuit Potentissimus Legislator in *d. §. O. P.* et quidem iudices, vt ab omnibus inutilibus abstineant, potius distributionem inter creditores omni meliore modo maturare studeant: curatores vero litis, vt omnes eius ambages fugiant, ideoque disceptationes super prioritare, suas prorsus non faciant, addita comminatione, quod non solum commodo petendi salaria excidere, sed etiam poena extraordinaria coerceri debeant sin contra agant. Sed quousque onere illo collationis ratione sumtuum grauandi veniant creditores? merito ambigitur. In vniuersali concursus iudicio concurrentibus tot creditoribus diuerso iure vtentibus, maxima eorum pars statim in primo termino credita sua probant, et ad statum liquidi perducunt. Nonnullis eorum, inprimis vxoribus obaeratorum, dotem aut illata repetentibus, probatio iniungitur, reseruata curatori litis et reliquis concreditoribus reprobatione; vtraque probatio solenni modo multisque ambagibus suscipitur, ita vt rotulorum comparandorum causa, et sententiarum e Collegiis ICtorum petendarum, non pauca in progressu concursus eroganda sint; nec iudices et curatores litis in cumulandis sportulis crumenaefuae defunt: An igitur ad haec omnia ferenda et restituenda priuilegiatos et in anterioribus classibus locatos creditores, nolentes volentes obligatos censere, eosque indissolubili quasi nexu et vinculo contributionis vt sic dicam vsque ad finem concursus constrictos tenere velle, aequum iustumque videbitur? Ita sane inueterata, propemodum irrationabili dixissem consuetudine introductum esse clamitant iudices. Hinc illis qui iure prioritatis vna cum forte et vsuris locati, vel tamdiu quamdiu quidquam in concursu expediendum superest, solutionem prorsus denegant, eosque ad distributionis decretum, quod vti per se inter cruces aduariorum a multis reputatur, ita ex causa sportularum, quantum possunt differunt; vel tantam summam quantam superstitioni erogationi sumtuum sufficere posse, aut potius lite in longis-

VI

finum protracta vix consumi posse autumant, deducunt, ad-
 eoque iniquo iure retentionis vtuntur. Qua in re, in *Ord.*
Proc. Rec. ad Tit. XLI. §. 6. se praesidium inuenisse putant,
 quae illis, qui vi iuris prioritatis liquidum verum per rem iudic-
 icatam obtinuerunt, simulac creditores qui prorsus non com-
 paruerunt, praecclusi facultatem petendi creditum totum aut
 pro parte ex deposito quidem tribuit, ita tamen vt certam
 quantitatem nummorum arbitrio iudicis definiendam in de-
 posito relinquant. Quaquam si dicendum quod res est *Ord.*
Proc. ibidem de eo solo casu illud disponat si superint qui or-
 dine illis qui solutionem petunt praeferrri possent, per verba:
 Wenn diesen andre, deren Forderungen noch nicht rechtskräftig
 tiglocirt, oder zum liquido gebracht, der Ordnung nach vor-
 gehen. Sed quid si actiua nomina dubia fortasse et incerta
 competunt debitori communi, quae ex consensu creditorum
 per curatorem litis aut bonorum via ordinaria et separata
 actione exigenda? eo certe casu iniquissimum censemus eos
 in contributionem vocare, et oneri collationis subiicere, qui
 primas tenent partes in sententia designatoria, et in ea acquie-
 uerunt, nec vterius concertandi animum fouent, quibusque
 nec feritur nec metitur illis actionibus quibus massae incre-
 mentum accedere debet, quae sine illarum actionum euentu
 sufficit vt inde illis satisfiat. Saluum igitur maneat ius poste-
 rioribus creditoribus persecuendi ius suum, sed cum omne
 lucrum et commodum exinde ad eos pertingat, priores vero
 de damno vitando certent, si reliquis, in lite inchoanda et ad
 finem perducenda, ferendo sumtus assistere, ad finem vero
 perducta nihil ex euentu litis percipere deberent, videant
 etiam soli vnde iudici et curatori nomina exigenti satis fiat.
 Quam doctrinam in pronunciando assumpsit Ordo noster, et
 nouissimo tempore aliquoties hac de re interrogatus inter par-
 tes definiuit. Notabilis casus nouissimo tempore ventilatus
 coram praefectura Lichtensteinensi. Quidam C.L. actionem ad
 emendam Saxoniam propter iniustam incarcerationem puta-
 tiam

tiuam in iudicium deduxerat, interea temporis plures credito- res solutionem ab eo vrgentes concursum excitabant; Cura- tor litis quaestionem proponebat in medium: an non e re omnium foret creditorum ad augendam massam litem illam a debitore motam continuari: In sententia designatoria ipsi non aliter facultas reassumendi illam litem dabatur, quam consensu omnium creditorum prius impetrato. Ad eius igitur instantiam iudex per literas patentes conquirebat suffragia cre- ditorum, interque illos eius qui rei partes in ista lite profe- quenda sustinebat: Hic, cui magna satis summa adiudicata fue- rat, dissenfum suum declarabat, adiecta protestatione ne sumti- bus erogandis massa diminueretur, cuius sententiae nonnulli alii creditorum accedebant: alios contra consentientes et pro- niores ad continuandam litem inueniebat curator litis, quam infelici marte, absolutoria nempe in fauorem rei ad finem per- ducebat: Restitutionem sportularum e massa communi pete- bat, cui se opponebat imprimis creditor qui contradixerat, victorque extiterat. Actis ad ordinem nostrum transmissis re- pellendum eum esse iudicabat. Mense Aprilis huius anni, ipsi tamen solatium relinquebat facultatis repetendi ab illis quorum consensu causam tractauerat separatim: Sententia erat huius tenoris: Daraus so viel zu befinden, daß des Curatoris litis Sit- tchen gestalten Sachen nach und in Erwägung, daß in dem Urtheil fol. 72. demselben die Fortstellung des wegen der Sachsent- Buße wieder St. anhängigen processus anbergestalt nicht als mit Genehmhaltung derer Gläubiger nachgelassen, hin- gegen die Einwilligung von allerseits ermangelt, vielmehr deren einige fol. widersprochen oder nicht consentiret, St. auch selbst mit starken Posten angelegt, daher zwar gesche- hen lassen müssen, daß der process wieder ihn, jedoch nur auf Kosten dererjenigen, so es verlanget, continuiret werde, gestalt er ausdrücklich contradiciret. Zu geschweigen Cura- tor litis die appellation bereits im Monath May 1742. und fast ein Jahr vor dem locution Urtheil, ohne dazu legitimirt

VIII

zu seyn interponiret, da bereits eine niedrige Sentenz vorhanden gewesen, nicht statt hat. Es bleibet ihm aber die angegebnen expensen bey denenjenigen, so insbesondre ihre Einwilligungen ertheilet zu suchen unbenommen.

Sed designandus nunc venit ordo eorum, qui meo sub praesidio publice respondendo ac opponendo ad libros Pandectarum XXIV. et sequentes quotquot supersunt super prioritate certarunt, nempe

DN. GEORGIVS PHILIPP. SCHVLZE, Welouienfis Boruff.
CHRISTIANVS AVGVST. PESCHECK, Zitaiuenfis.
CHRISTIANVS HENRICVS ERNESTVS LOEBER, Leucopetr.

IOH. GEORGIVS FROTSCHER, Froebersgruna Varisc.

GOTTLIEB CHRISTIAN. BERNHARDI, Zittau.

CHRISTIAN. GOTTLIEB DEGENKOLB, Stolp. Misn.

CHRISTIAN. ERNESTVS WIRSIG, Suidnic. Saxo.

CAROLVS CHRISTOPHORVS STOLLE, Dresfd.

IOHAN. GOTTLÖB DIETRICH, Cauertiz. Misn.

IOH. GEORG. FRANCISCVS SCHOENBERG, Lipf.

CHRISTIAN. GOTTLIEB HEECCIUS, Schlieben-Sax.

IOH. CHRISTLIEB CRVSIVS, Leuna-Merfeb.

CHRISTIAN. GOTTLIEB HELMRICH, Glashut. Misn.

TRAVGOTT FRIDER. MATHVSALEM RASCH, Martisb.

IOH. CHRISTIANVS SCHARNACK, Bischofsw. Misn.

FRIDERICVS CHRISTIANVS REINOW, Dresfd.

CHRISTIANVS FRIDERICVS BARTH, Osenf. Misn.

GOTTFRIED ANDREAS WEINHOLD, Lipf.

CHRISTIANVS CHRISTOPHORVS ENGELH.

LAMBRECHT, Magdeb.

CHRISTIANVS GOTTLÖB WACHS, Ossir. Misn.

CAROLVS HENRICVS KOEHLER, Nossens. Misn.

IOH. GOTTLÖB SCHVMANN, Fiensted. Mansf.

IOH. CHRISTOPHOR. KREMSIER, Klepzig. Misn.

Quorum conflictibus generosissimos ac nobilissimos eorum commilitones adfuisse recordatur Praeses. P. P. Domin. V. post F. Trinit. M DCCXLIV.

EX OFFICINA LANGENHEMIANA.

ULB Halle
002 265 788

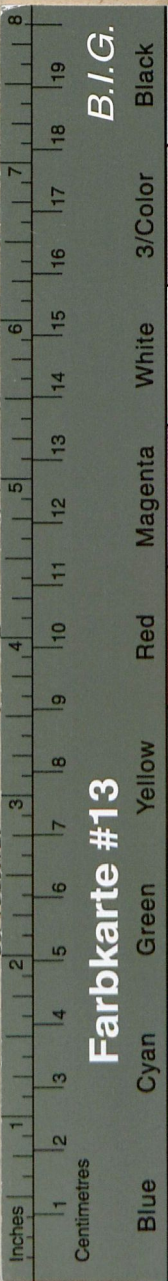
3

(f) Sb.
VD18

1744, 26.
27

CTORI BENEVOLO

S. P. D.

IOHANNES FLORENS RIVINVS

C O D. P. P.

*relatione expensarum iudicialium et
horis litij in concursu creditorum* **ff.**

